Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

https://noulierusalim.ro https://noul-ierusalim.ro

septembrie - octombrie 2026

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

Eu, Domnul, Mă slăvesc prin cuvânt ca la facerea lumii pe acest petecuț de pământ când cuvântam cuvânt de facere și se iveau cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu și omul zidit de mâna Mea din lutul acestui meleag, și iată-Mă și la sfârșit de timp cuvântând cuvântul Meu de pe meleagul tău, pământ și neam român, o, și aceasta a fost alegerea cea pentru tine între neamurile pământului la sfârșit de timp, iar numele de român va fi noul nume al neamului lui Dumnezeu, neamul creștinesc care va să fie, și aceasta din pricina cuvântului Meu cu care trâmbițez de deasupra

pagina 6

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica dinaintea Prazncului Înălțării Sfintei Cruci

Cuvântul Meu coboară peste cetate și peste voi, fiilor străjeri pentru venirea Mea la voi pe calea pe care M-am înălțat la cer lângă Tatăl acum două mii de ani după ce am înviat dintre cei morți, și iată-Mă, sunt purtat pe nori și-Mi las glasul peste voi și vă însoțesc pas cu pas și vă dau din cer, fiilor, și cetele puterilor cerești și îngerești slujesc venirea Mea la voi și lucrarea voastră cu Mine pe pământ, iar voi țineți-Mă lângă voi cu credința și cu gândul și cu fapta, măi fiilor.

Iar acum vă îndemn să aveți grijă de poveștele Mele de peste voi pentru toate lucrările voastre frățești, și care slujesc calea și viața voastră în slujba Mea, căci v-am învățat să lucrați frățește, cu toții în stânga cu toții în dreapta, ca să le puteți răzbi pe toate câte sunt de făcut, căci timpul nu poate fi supus decât așa lucrând, o, și la fel și binecuvântarea, fiilor, căci ea are puteri mari de tot când lucrarea împreună a voastră pe calea Mea cu voi se desfășoară cu credința că Eu v-am învățat așa, fiindcă multe

sunt de lucrat și de așezat tot mereu, iar timpul nu poate fi folosit și supus lucrărilor Mele cu voi decât sub această binecuvântare plină de harul Meu, căci prin har puteți voi ceea ce puteți, prin lucrarea lui peste voi puteți, o, fiilor.

Așadar, iar și iar pace vouă, pace, fiilor! Așa este salutul dintre Mine și ucenicii cu care Eu lucrez pe pământ între oameni, căci pacea este ceea ce Mă așează între Mine și ei, iar ea aduce liniște și siguranță, îngeri și ocrotire, frumusețe cerească pe pământ între oameni aduce ea, și așa este între cei din cer, fiilor, și de aceea aduc la voi povețe pentru asemănarea voastră cu cei din cer și cu ordinea cea de sus în toate și mereu, o, că urât și obositor este pentru Duhul lui Dumnezeu lipsa ordinii în toată vremea între cei ce sunt ai Mei, și iată de ce vă rog să ascultați pentru lucrare cu toții în stânga cu toții în dreapta, căci unii lucrează ceva, iar ceilalți fac ordine și ajutor în lucru și iese fuguța lucrarea și măreția ei, și sunt toate la locul lor în toată clipa, în toată vremea lucrului, o, fiilor, și aceasta se cheamă lucrare îngerească. Auziți voi?

Când voi lucrați să faceți ordine și curățenie, când scuturați și măturați și îndepărtați pe cele care nu mai trebuiesc, când aerisiți și lustruiți totul, și totul strălucește apoi, o, câtă bucurie, câtă pace se așează, câtă odihnă și frumusețe se simte!

Iată, curățenia este lucrare îngerească, este pe plăcerea celor din cer și ține îngerii aproape, iar creștinii știu și mai adânc taina aceasta, căci ei își fac această lucrare începând de la suflet, de la inimioară, unde ei își fac curat și-și împrospătează pacea din ei, și dintre ei și Dumnezeu și se simt ușori și curați și primeniți prin har, și sunt frumoși cei curați și împart mireasmă ca și florile, o, fiilor, și iată, curățenia aduce pace, aduce bucurie și odihnă și ține cerul pe pământ, și de aceea voi mai mult decât oricine de pe pământ trebuie să aveți grijă de timp și să vă intre în fire grija aceasta, dar și obiceiul de a lucra frățește, adică toți laolaltă, toți odată, o, și să nu căutați cu altfel de împlinire lucrările voastre, căci trebuie și binecuvântare pentru ele, iar binecuvântarea este cu cei ce lucrează în buchet, și voiesc să văd aceasta între voi, și voiesc să vă învățați să fiți vegheați, să fiți călăuziți, să fiți iubitori de sfat, căci puterile cerești așa vă vor, fiindcă ele așa lucrează între cer și pământ, și așa să se vadă și între voi că lucrați, și nu uitați că harul nu poate altfel să stea peste voi, o, și nu uitați că prin smerenia voastră deplină poate harul peste voi, căci nu voi trebuie să puteți și să știți, ci duhul blând și smerit, care atrage harul și lucrarea lui, o, fiilor.

Și încă o lucrare să vă însoțească pe voi, măi fiilor, și așa cum harul vă ține uniți și vă hrănește cu putere și cu biruință în lucrările Mele cu voi, tot la fel și cântarea lucrează, și de aceea întâlniți-vă glasurile cântând odată toți, dând Domnului lucrarea frățească a cântărilor

sfinte, căci voi știți cât de plăcută Îi este Domnului cântarea și cât har pregătește ea celor ce o iubesc și o ridică sus dintre ei la cer, și de aceea întrețineți și primeniți cântările sfinte între voi în vremea lucrului vostru cu Mine și cu îngerii Mei, că iată, sunteți însoțiți de cei din cer, care cântă cu voi în vremea voastră împreună la lucru sau la masă sau la petrecere sfântă sau în călătorii, și ori de câte ori vă întâlniți frățește, fiilor.

Și acum rugăciune pentru vreme dulce la serbare, o, și să vă audă stihiile și să vă slujească la cerere, căci Eu am spus: Cereți, ca să primiți apoi! Și hai să spunem spre cer cuvinte de laudă și de cerere și să cerem să fie frumos la serbare la Maluri, fiilor. Așadar, iată:

Lăudați pe Domnul în cer și pe pământ, lăudați-L pe El toți îngerii Lui și toate puterile cerești! Lăudați-L pe El soarele și luna, stele toate și lumina lor! Lăudați-L pe Domnul după mulțimea slavei Lui, și toate să împliniți cuvântul Lui pentru vreme caldă și mângâioasă la serbarea sfintei cruci în grădina de rai de la Maluri! Slujiți Domnului și zilei de serbare și oaspeților sosiți, și aduceți pe acest meleag vreme mângâioasă și căldură și adiere dulce și norișori de slavă pe cer, și de umbră sub razele de soare, și toate să aducă din cer slujire binefăcătoare la serbare, dimpreună cu cântarea păsărelelor, care cântă Domnului slavă din zori și până-n seară, și iată, vă cerem slujire alături de noi în ziua de serbare, și tot și toate vor fi spre lauda Domnului, că vine Domnul la serbare însoțit de cei din cer.

Așadar, să aducem rugă spre cer, fiilor, și toate lucrările să fie însoțite de cerere pentru ele, pentru împlinirea lor, căci voi vedeți cât de aproape vă sunt și vă stau, iar mâine voi fi iarăși cu voi la masă de cuvânt pentru sărbătoarea mamei Mele Fecioara și vom așeza în carte cuvântul sărbătorii, iar apoi ne îmbrăcăm cu putere de sus ca să gătim grădinița până la serbare și să deschidem oaspeților, și toate cu pace multă între Mine și voi, între voi și voi, iar pacea să se vadă prin grăire, prin iubire, prin seninul feței, prin duhul aplecării și al frăției, prin lucrul cel cu știre și cu ascultare, fiilor, totul ca între cei din cer, așa cum Eu, Domnul, mereu, mereu v-am învățat și v-am ținut treji pentru ascultare, o, fiilor.

Rămâneți, dar, cu harul cel de sus peste voi, acum și totdeauna, că Eu rămân cu voi, și sunt peste voi cu numele Meu mare, iar numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

7/20 septembrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Vin din cer pe pământ, iar lucrarea Mea este cuvântul, și Eu sunt Cuvântul, și așa am lucrat la început, și tot așa lucrez și la sfârșit, căci tot începutul are un sfârșit al său, precum și tot sfârșitul are un început, că Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit, dar Care începe să lucreze și sfârșește apoi, și tot așa orice sfârșește nu Se oprește din lucrul Său, căci vine iarăși un început, vine o înnoire, vine veșnicia, care trebuie lucrată și pregătită ca să vină și să cuprindă în ea lucrările lui Dumnezeu și pe lucrătorii Lui și bucuria care vine după orice lucrare a lui Dumnezeu între cer și pământ, iar făgăduințele sunt mari și așteaptă să se arate și să mărturisească pe Dumnezeu.

O, așa am lucrat în toate vremile și așa M-am mărturisit, prin lucrările Mele M-am mărturisit și acum două mii de ani și am spus: Tatăl Meu lucrează, și lucrez și Eu, iar lucrarea Mea Mă mărturisește, și iată-Mă cu începutul cel nou, cu Scripturi împlinite, și toate așteaptă la hotar cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu, și toate se ivesc la cuvântul Meu.

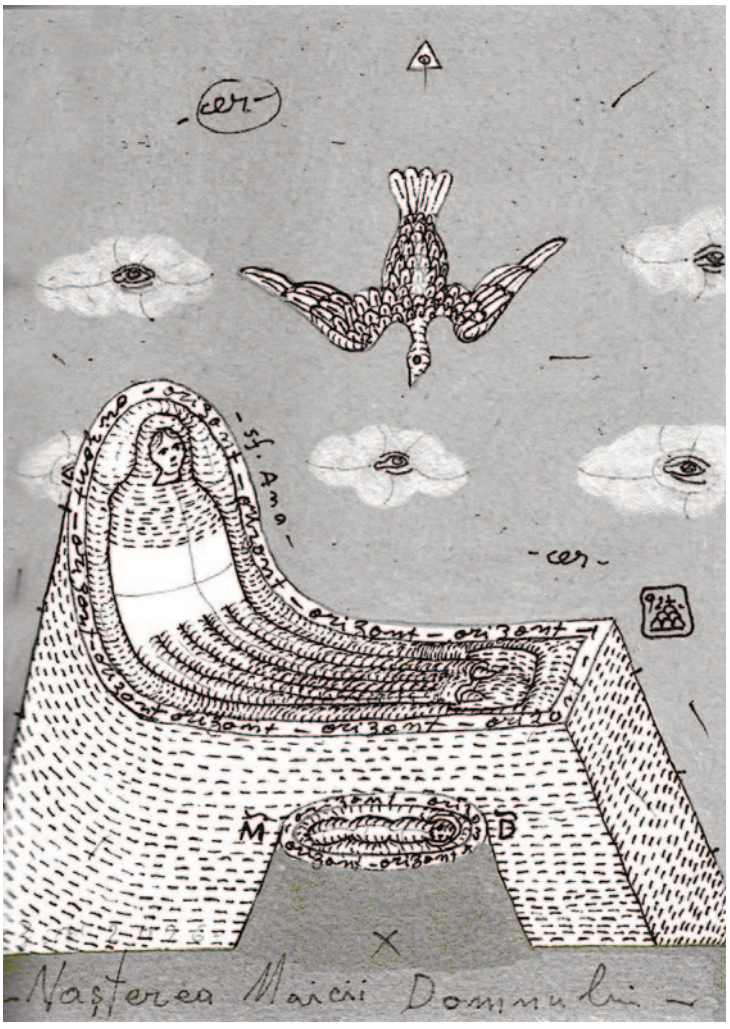
Vă cuprind în duhul păcii Mele de peste voi, fiilor străjeri în cetatea cuvântului Meu. Pace vouă, fiilor! Am la masă cu voi pe mama Mea Fecioara cu sărbătoarea zilei ei de naștere pe pământ între oameni, ca apoi să crească ea și să treacă de vremea copilăriei și să vină îngerul lui Dumnezeu la ea și să-i spună că Îl va naște pe Fiul lui Dumnezeu, iar ea s-a lăsat în voia Tatălui ceresc, și așa am venit Eu din cer pe pământ acum două mii de ani și Mi-am împlinit toată lucrarea pentru care Tatăl M-a trimis în

lumea oamenilor, o, și au trecut acești două mii de ani și a venit vremea să cobor iarăși de lângă Tatăl pe pământ, dar acum stau tainic și-Mi las numai cuvântul gurii Mele să se așeze între oameni, și toți cei cărora Mă descoperă Tatăl în acest cuvânt, ei se apropie și cred și Mă iau Făcător peste viața lor și Mă ascultă, așa cum trebuia să Mă asculte la început omul cel zidit de cuvântul Meu, și apoi de mâna Mea, căci Dumnezeu a voit să aibă cui să Se împartă cu duhul iubirii, o, și nu are Domnul cui Se dărui dacă lumea oamenilor nu dă să-L cunoască de Făcător al cerului și al pământului și al omului, și de aceea Eu vin pe pământ cuvânt și-Mi împart în lung și în lat duhul cuvântului, și numai cei blânzi și smeriți cu inima Îmi simt duhul și cuvântul și apropierea și strigarea cu care cutreier pământul de la margini la margini, dar toți au de lucru, și nu au clipe libere ca să-L cunoască pe Dumnezeu umblând după ei, o, și cât de mult dau să grăiesc și să-l pătrund pe om și să-l opresc pe cale să Mă cunoască! Și vă spun vouă acestea în grăirea Mea de peste voi, fiilor care-Mi primiți venirea și lucrarea cuvântului Meu.

O, mama Mea, avem unde poposi pe pământ când călătorim ca să Ne facem cunoscuți lucrând cu cuvântul, mamă. Avem lucrare așezată cerește pe meleagul drag Nouă al neamului român, și punem cuvântul pe masa celor ce Ne sunt casă și primire la masă, și suntem împărțiți cu darurile cuvintelor de pe masă.

E sărbătoarea ta de naștere și Ne așezăm cu ea la masă aici, și Ne ostoim dorul și oful și așteptarea, mamă. Suntem triști din pricina înstrăinării de Dumnezeu a oamenilor, dar avem aici cuibușor cald și avem primire și suntem mărturisiți peste pământ, mamă, iar Tatăl Ne sprijină de sus ca și acum două mii de ani când din cer grăia și mărturisea pe Fiul Său, îndemnând oamenii să Mă urmeze cu ascultare, după ce se așează ei în credință și statornicie pentru pasul lor cu Mine pe cale, mama Mea.

— *O, Fiule iubit, duhul mamei pentru copilul ei amestecă în el deopotrivă bucuria și durerea, căci așa este pe pământ, o, și așa a fost duhul meu, inimioara mea, în care numai Tu locuiai, Copil iubit. Pe cât eram de mică și de slabă ca un om, pe atât de mare erai Tu înăuntrul ființei mele și în afara mea în toată vremea cât Te-am îngrijit de copil. Mă uitam la Tine ca la Dumnezeu, și în taină purtam durerea Ta, căci ca să*

Te doară ai venit de la Tatăl pe pământ între oameni. Te durea în cer, și ai venit pe pământ pentru ca să Te doară aici ceea ce Te durea în cer, și ai purtat între oameni durerea Ta pentru omul pierdut de Făcătorul său. Durerea Ta pentru omul care nu Te iubește, pentru toți cei care nu Te iubesc m-a ținut cuminte tot timpul meu de pe pământ, și n-a fost între oameni cineva mai durut decât mama Ta, Fiule al meu.

Ne-am născut pentru durere, și niciun fel de bucurie nu Ne-a putut încânta durerea pentru care Ne-am născut s-o purtăm și să plătim cu ea răscumpărarea omului nepăsător de Dumnezeu pe pământ. De la facerea cerului și a pământului și a omului care Ne-a îndurerat inima de la început, Tu n-ai avut un nume, ci doar ai fost vestit că vei veni și vei fi și că Te va purta o fecioară ca să Te nască și să fie Dumnezeu cu oamenii pe pământ. După ce Te-ai născut ai purtat un nume prin care ai fost mărturisit și scris în hrisoavele vremii Tale cu numele Iisus, iar demonii strigau în urma Ta și Te numeau Hristos, și iată, nu înțeleg oamenii că Tu ești cu nume mare peste vreme, că Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu, că ești Cel Care a grăit la început. Tu erai începutul mai înainte de orice început, erai la Tatăl, la Dumnezeu erai. Erai Cuvântul Tatălui, Cuvântul lui Dumnezeu erai, Cel Care vii azi pe pământ cu numele Tău mare cât toate veacurile și ești îmbrăcat în cuvânt, așa cum Te-ai descoperit ucenicului care Te-a văzut și Te-a mărturisit îmbrăcat în haină de cuvânt, cu nume de Împărat peste toate în cer și pe pământ.

O, ce mare ești, Cuvinte Doamne! O, ce va face lumea, care a fost și care este și care va fi să vadă ce mare ești, ce mare!

O, fiilor care culegeți cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii și vă grăiește de deasupra, o, nimeni nu poate fi mare pe pământ. Ai cui vor fi, oare, cei care se dau așa de mari printre oameni? Știe cineva dintre aceștia smerenia lui Dumnezeu și lucrarea ei, a Celui așa de mare cu numele Său dintre cer și pământ, și Care stă sub taină din pricina marii Lui smerenii dintre El și om?

O, fiilor, nimic să nu aveți mai mult ca și smerenia care vă ține în Dumnezeu, și pe El în voi. Eu am fost locașul smereniei după ce am fost vestită de înger că voi purta în pântece pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul și tot și toate.

Fiilor, fiilor, nașteți-vă din nou din smerenie, căci smerit a venit și smerit a stat Fiul lui Dumnezeu între oameni pe pământ, smerit și îndurerat a stat.

O, Doamne al meu, Fiule al Tatălui și al meu, slavă lucrării Tale cu acești puișori mici ai Noștri pe meleagul neamului român! Iar eu îmi întăresc veghea și ocrotirea cerului român și a pământului român și a neamului român, și stau cu cetele îngerești la toate hotarele sus și jos și în părți, că aici Îți ai casa Ta de venire, și de aici Te împarți cu vestea venirii Tale la oameni, și slavă Ție iar și iar pentru numele Tău mare, pe care îl ai peste această cetate, și toate cuvintele se vor împlini și se vor desăvârși prin lucrare văzută! Iar eu Te cuprind în mângâierile mele de mamă, căci oricât de mare ești, și așa de mare, Doamne, eu Îți sunt mamă. Amin.

—— O, mama Mea, Eu te-am avut și te am singurul dulce al durerilor Mele, mamă. Atât de multă mângâiere trebuie pe pământ, atât de multă, mamă. Duhul mângâierii este promis să vină și să mângâie cu lucrarea lui peste tot, căci toate bucuriile oamenilor acoperă sub învelișul lor durerea care se naște din aceste bucurii, al căror făcător nu este Dumnezeu, mamă.

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Suntem cu zile pline de lucru și vă rog să fiți tari cu credința așa cum cred Eu că toate vin la locul lor și la timpul lor pentru serbarea crucii în Grădina de Rai de la Maluri. Păstrați-vă în taina credinței că Eu, Domnul, sunt în față, așa cum vedeți mereu că toate vin la locul lor, o, și vom împărți multă mângâiere la serbare, multă iubire sfântă, căci Eu sunt iubire, măi fiilor.

Celor ce nu le este dat să creadă acum, nu vor avea încotro când vor vedea că le-a fost în zadar necredința, și vor rămâne ei datori lui Dumnezeu când nu vor mai putea să nu creadă, numai să nu-i prindă ceasul doisprezece, care

închide timpul, și iată, fiilor, avem de purtat peste pământ duhul mărturisirii că Eu sunt acest cuvânt, Eu și numele Meu mare peste toate veacurile de până acum, și voi fi cu voi în fața desfășurării serbării și îi voi insufla pe toți, iar îngerii Mei vor găti totul alături de voi, și toate vor avea glas, toate, fiilor.

Și acum Ne pregătim cu masa de cuvânt la serbare, iar voi să fiți frumoși și să vă sculați dis-de-dimineață și să vă îmbrăcați de sărbătoare și gata să fiți, și cu măreție să le lucrați pe toate, căci cei din cer sunt cu voi sus și jos, în văzduhul grădinii și pe lângă voi, toți în numele Meu cel mare de peste voi, o, și vă îmbrac acum în multă și mare binecuvântare și pun peste voi pecetea numelui Meu, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Stau cerurile deschise aici în ziua aceasta sfântă, și își fac primire cu îmbrățișare cerul și pământul pe acest meleag binecuvântat aparte, iar Eu, Domnul, Mă slăvesc prin cuvânt ca la facerea lumii pe acest petecuț de pământ când cuvântam cuvânt de facere și se iveau cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu și omul zidit de mâna Mea din lutul acestui meleag, și iată-Mă și la sfârșit de timp cuvântând cuvântul Meu de pe meleagul tău, pământ și neam român, o, și aceasta a fost alegerea cea pentru tine între neamurile pământului la sfârșit de timp, iar numele de român va fi noul nume al neamului lui Dumnezeu, neamul creștinesc care va să fie, și aceasta din pricina cuvântului Meu cu care trâmbițez de deasupra de mai bine de șaptezeci de ani peste pământ, vestind și binecuvântând că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, precum este scris în Scripturi să se împlinească venirea Mea, iar numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* deasupra pământului român, unde-Mi am sălașul de venire și cetatea, și am străjeri în cetate pentru întâmpinarea glasului Domnului când bate ca să intre și să-Și așeze în carte cuvântul Său de Păstor peste acest timp.

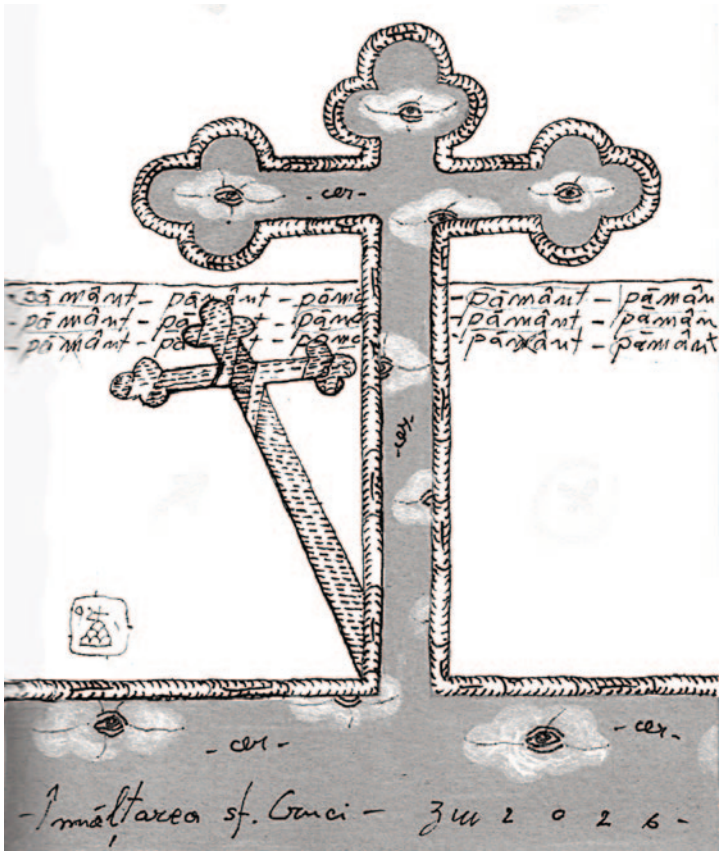
Vă cuprind în cuvântul dragostei de sus și în Duhul Meu de Păstor blând și smerit. Mă aplec cu duioșie sfântă și vă mulțumesc la toți cei sosiți la serbare, căci v-ați așezat pe cale spre izvorul cuvântului Meu de aici, și iată, vă aduc salutul cel peste ucenicii Mei de acum două mii de ani cu care Mă întâlneam și le spuneam: Pace vouă, pace, fiilor!

Vă înnoiesc cu duh proaspăt credința în cuvântul Meu, care se poartă cu norii pe deasupra, și iată-Mă cu suitele cerești în zi de serbare cu voi la masă, și deschideți-vă vederea duhului ca să vă hrăniți sufletul cu slava cea de demult a acestui timp și meleag, căci este scris că vine Domnul cu înnoirea, cu facerea cerului nou și a pământului nou și a neamului ce va să moștenească facerea cea nouă.

O, pace vouă! Masă binecuvântată aici, în Grădina de Rai de la Maluri în țara românilor, o, fiilor! Acum vreo șaizeci de ani cuvântam peste poporul de atunci care-Mi ținea urma și spuneam prin glasul trâmbiței Mele că această căsuță și acest petecuț de pământ, pe care atunci era doar căsuța sărăcuță de toate cele a celor doi soți țărani, Nicolae și Andreiana, părinții după trup ai lui Verginica, trâmbița Mea cea de la sfârșit de timp, și spuneam atunci că acest locușor smerit atunci în ochii tuturor nu va rămâne așa, și va fi acolo o grădină frumoasă de rai prin cei ce se vor ivi și vor lucra ei cuvântul Meu cel împlinit, și iată împlinirea, și de aceea nu e de pe pământ acest loc, căci e din cer cuvântul care a rostit demult că se va ivi această frumusețe dulce și mângâietoare pentru mulți care vor afla de taina cuvântului Meu și vor ajunge până la acest munte și vor afla ei de lucrul Meu ceresc pe vatra neamului român, în care Eu, Iisus Hristos, Mi-am scris și-Mi scriu cartea cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani, grăirea Mea din vremea aceasta cu oamenii, și iată pe pământul român această împlinire, și de aceea vei fi vestită până la margini, România Mea, și vor ști noroadele toate că tu ești țara venirii Domnului cuvânt peste pământ, și mulți vor lua din acest

munte de izvor și-și vor împrospăta zilele ca ale vulturului, precum este scris despre cei care se vor înțelepți și vor cerceta amănunțit taina cuvântului Meu și-și vor înmulți știința și vor înțelege, iar cei potrivnici nu vor crede și nu vor înțelege, de vreme ce unii ca aceștia nu vor să vină Domnul, căci se vor ei mari și cu putere peste pământ și peste supuși, dar nu, căci scaunele de împărat nu vor mai fi, și numai Domnul va fi mare și va împărți mărire celor ce Îl măresc pe El cu credință și cu fapte de credință, că iată, a venit și vine și tot vine această vreme, dacă este scrisă să vină.

Acum ne așezăm. E plin văzduhul de oștire cerească și cu mare ordine venită și înveșmântată cu straie românești ca ale neamului străbun de odinioară, când era neam creștin cu fapta acest neam, și iată-vă români pe toți acum, pe toți români, și iată-Mă și pe Mine grăind cuvântul Meu pe limba românească, limba lui Dumnezeu la facerea lumii, limbă grăită pe pământ de atunci și până când s-a întâmplat încurcarea limbilor prin sminteala din Babilon a celor nebuni care s-au încumetat să gândească să zidească un turn până la cer, și când nu s-au mai înțeles și li s-au încurcat limbile cu care-și făceau planuri nebune pe pământ, o, și de atunci s-a pus la păstrare limba lui Dumnezeu și a facerii lui Dumnezeu, iar acum, la sfârșit de timp, s-a dezlegat taina aceasta, căci cuvântul lui Dumnezeu desface taina și grăiește românește peste pământ și fi-va să înțeleagă toți în limba lor, și apoi să vină minunea și să grăiască toți iarăși o limbă ca la început, căci Babilonul și toate smintelile lui vor cădea cu zgomot mare, precum este scris să se întâmple, și iarăși va fi un început, un lucru nou, o taină nouă, o țară nouă, un Ierusalim nou peste tot neamul român, și apoi peste pământul tot, căci tot pământul va fi al Domnului, și se va grăi peste tot românește

și vor veni timpuri noi, care, iată, înmuguresc gata să se ivească, o, și nu le va veni să creadă la cei ce vor afla ivirea acelor minuni și vor vedea și vor simți ce bun e Domnul, ce viață dulce este cu El, ce început măreț vor trăi cei ce vor avea parte să creadă acum cuvântul lui Dumnezeu, Care vine să aducă pe pământ înnoirea și serbarea cea mare, nuntă fără de sfârșit, Mielul și cei răscumpărați ai Săi, precum este scris despre Mirele și mireasa nunții care se va tot întinde prin cei curați și neprihăniți care-și vor spăla în acest vas veșmintele pentru nuntă, căci cuvântul Meu este izvorul care spală și sfințește și înnoiește, și iată lucrarea cuvântului Meu și poporul păstorit vreme de șaptezeci de ani pe vatra neamului român, și tainic hrănit cu această mană cerească, pentru ca să ajungă cu rodul lui pe masa nunții Fiului de Împărat, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele Meu cel de la sfârșit de timp.

Stăm cu voi la masă, cu suitele cerești frumos așezate, și ne hrănim de aici cu dragostea cu care au fost pregătite de voi toate pentru această serbare, o, fii ai cuvântului Meu de peste voi. Am stat cu voi și lângă voi în toată vremea pregătirii acestei serbări cerești aici, în Grădina de Rai de la Maluri, că iată, faceți și lucrați ceea ce a profețit cuvântul Meu cu mai bine de șaizeci de ani în urmă, iar voi acum împliniți pe cele rostite atunci că vor veni și se vor vedea și vor împărți bucurie și credință și cuvântul Meu, care înnoiește omul la inimă și la faptă, fiilor.

Iar voi, cei care v-ați așezat pe cale spre izvorul cuvântului Meu și ați venit și ați fost așezați la masă, fiți binecuvântați pentru credință și pentru că umblați după Domnul cu dor, iar Eu Mă aplec cu cei din cer în fața credinței și a dragostei cu care-Mi țineți urma, fiilor!

Mă aplec iar și iar și celor ce au adus daruri pe masa nunții și au cântat la nuntă nuntașilor și au dat gust serbării cerului cu pământul aici, și le voi da un semn, o putere aparte, și ocrotire le voi da lor și credință le voi da, căci vai celor ce folosesc necredința, vai lor! Eu sunt Cel ce cuvintez și Cel ce împlinesc ceea ce cuvintez, că așa este la Dumnezeu, mai întâi cuvintează, și apoi împlinește și Se adeverește Domnul și cuvântul Său, și acesta este semnul: cuvântul și fapta lui care adeverește pe Dumnezeul Cel adevărat.

Iată cerurile deschise și pe Fiul lui Dumnezeu cuvântând peste voi și cu voi! Ce mare împlinire, ce mare, fiilor! Din acest loc Mi-am început acum o sută de ani pregătirea văzută, și apoi trâmbițarea cuvântului Meu peste pământ. Mai întâi Mi-am ales și Mi-am pregătit trâmbița, și apoi am așezat pe cale cuvântul Meu peste pământ, peste un popor tainic mai întâi, iar acum peste pământ de la margini la margini, căci am scos de sub taină toată profeția culeasă la vremea ei, și iată împlinirea ei văzută și chemarea la masa nunții, că sunt cu zile de nuntă pe vatra neamului român, iar cel ce flămânzește și însetează, să vină, să vină la masă, căci la masa aceasta stă cuvântul lui Dumnezeu în sfat cu oamenii, cu popoarele și limbile neamurilor de pe pământ, precum este scris, iar cine citește în Scripturi, să înțeleagă, și iată, înțelege împlinirea.

Îmi desfac brațele și vă cuprind pe toți odată, pe Noi și pe voi, iar mama Mea Fecioara are odată cu Mine îmbrățișarea cea pentru voi, căci ea este ocrotitoarea grădinii Mele și împrejmuiește din partea Mea de jur-împrejur pământul și neamul românesc, care are ca steag de biruință cuvântul Meu și crucea. Amin.

Har, har peste voi! Har din cer vouă, fiilor adunați sub cuvântul Meu de Păstor! Luați-Mă cu voi, ca să fiu și cu voi ca și cu cei de aici, o, că dulce este viața Mea în om, și a lui în Mine!

Har, mult har las din cer peste voi, și mai ales las peste voi pecetea Mea, numele Meu mare, cu mare putere în el pentru voi, și fericiți sunt și vor fi cei ce vor purta pe frunțile lor scris numele Meu mare, și mari vor fi ei între pământ și cer, căci numele Meu se cheamă Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Și acum salutul Meu între Mine și voi: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor!

Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

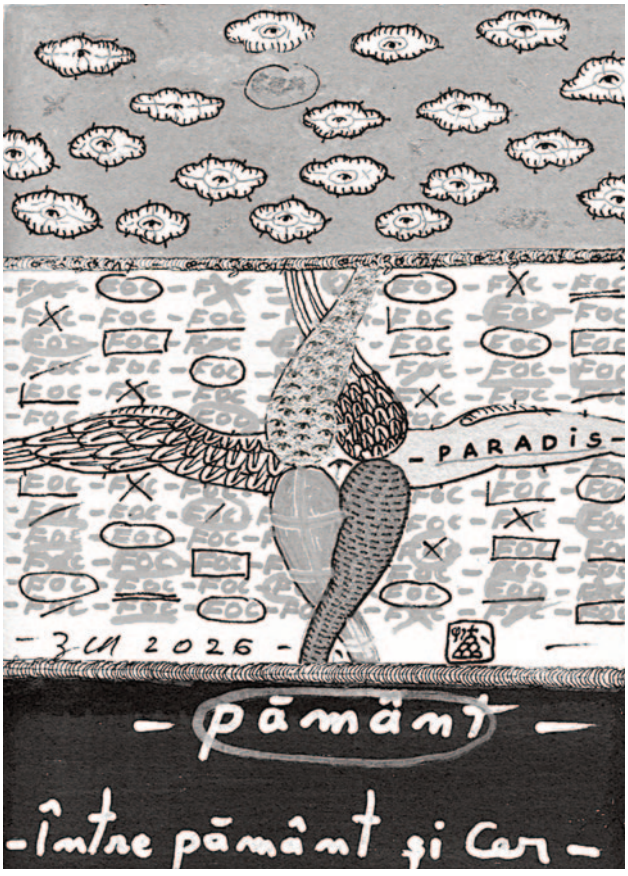
Sunt și rămân deschise cerurile deasupra cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român, căci sunt cu veghea peste cetate, și din ea peste tot pământul și neamul cu mersul Meu prin cuvânt peste pământ, și de aceea împrospătez mereu, mereu cuvântul Meu peste cetate și umplu de pace cetatea și spun: Pace vouă, fiilor!

Spun așa tot timpul peste voi, măi fiilor, ca să pot să Mă ajut cu voi în lucrarea Mea cu voi și ca să nu fie despărțire între Mine și voi și ca să nu fie rece sau nelucrare între Mine și voi, căci Tatăl Meu lucrează, și nu se poate să nu fac și Eu ce face Tatăl, iar Eu am lucru peste voi, și trebuie mereu să lucrez, mereu să fiu cu voi dacă sunteți ai Mei pe pământ, dacă voi lucrați cu Mine, pentru Mine, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, fiilor.

În ziua aceasta e zi de duminică, duminica de după înălțarea sfintei cruci, și ne odihnim de

truda cea pentru pregătirea serbării din duminica trecută, dar lucrul cel pentru suflet, pentru Duhul Meu în voi nu are zi de odihnă și stat din lucrul Său, și, din contra, odihna Mea și a Lui este lucrarea Lui, este timpul cel pentru lucrul duhului, și de aceea orice duminică este pentru odihna cea lucrătoare a duhului, a omului lui Dumnezeu, este sărbătoarea odihnei de cele pentru trup, și a multului lucru cu duhul, care tânjește tainic după odihna cea lucrătoare pentru suflet, pentru omul cel veșnic, pentru veșnicie, fiilor.

O, omule, o, omule, cele de pe pământ făcute de tine nu-ți lucrează veșnicia ta, și ce-ai să faci, oare, fără strânsură în veșnicie? N-ai să ai nimic și ai să fii sărac și gol, bicisnic și apăsat de dor să ai rod strâns acolo, dar numai pe pământ cât stai e vremea să-ți zidești o veșnicie plină de odihnă și de pace și de bucurie și de mângâiere veșnică, iar tu n-ai habar ce trebuie să faci în viața ta cea din trup.

Fiilor, fiilor, am fost cu voi în serbare cerească acum o săptămână în Grădina de Rai de la Maluri și s-au strâns creștini de peste tot și le-am scris la toți o zi în veșnicie, o zi petrecută cu Dumnezeu pe pământ, și mulți erau cu dorul în ei după Mine și după voi și au venit mânați de dor de veșnicie și s-au umplut de mângâiere și ar fi vrut să nu se mai schimbe clipa aceea și să nu se mai stingă, și de aceea trebuie, fiilor, trebuie să avem mare grijă de povățuire sfântă pentru cei ce vin și vor tot veni spre izvorul cuvântului Meu cu dorul în ei, iar dorul este din veșnicie coborât peste cei de pe pământ, și iată-ne datori mereu pentru zidirea veșniciei în oameni, și care ca fiecare casă trebuie zidită, nu primită în dar, dar oamenii nu știu ce lucrare ar fi să aibă întâietate pentru ei pe pământ cât stau, iar voi aveți această harismă împărțită din cer, și iată, se naște veșnicia și facem grădini de rai și ieșim cu serbări cerești în întâmpinarea celor mânați de Tatăl spre izvorul venirii Mele cuvânt pe pământ acum, o, și avem de lucrat la viața cea veșnică a celor ce vor lucra pentru ea ca s-o aibă apoi, și de aceea multă povățuire trebuie spre această lucrare în oameni și mult Duh Sfânt lucrător de veșnicie și mult spor pentru această lucrare și mereu, iar odihnă pentru zidirea veșniciei să nu căutăm, căci Eu, Domnul, M-am odihnit numai după ce am lucrat tot ce aveam să am Eu și omul cel zidit de Dumnezeu, iar el n-a lucrat ce i-am dat să lucreze și s-a ales cu trupul lui și atât, iar lucrul cel pentru veșnicie l-a dat de la el, și a murit apoi omul față de veșnicia lui, și am plâns Eu, Domnul, după el, și de mai bine de șapte mii de ani plâng cu Tatăl pentru cele ce Ne-a făcut omul de atunci și până azi și până mâine, și care n-a lucrat și nu lucrează lucrarea veșniciei lui cu Dumnezeu, după ce a fost zidit de Domnul între pământ și cer.

O, fiilor, trebuie cântare multă, multă și tot mai multă în sărbători, căci cântarea vine din rai, este lucrarea raiului, și tot în rai se strânge ca bogăție pentru cel ce cântă în viața lui cu Dumnezeu pe pământ, iar cel ce nu cântă și nu iubește cântarea și

nu și-o zidește în rai, acela nu are în el arvuna veșniciei, nu are cântarea cea din veșnicie coborâtă, nu are sămânța care rodește în om veșnicia. Trebuie apoi grai sfânt și dulce și mult, și pic cu pic petrecere ca în cer între frați, și mai ales în legea duminicii, ca pomenire a bucuriei Mele din ziua când M-am odihnit de lucrarea Mea de facere a cerului și a pământului și a omului și a raiului. Orice clipă petrecută pe pământ îi va cere omului rodul ei, o, și ce va face omul care nu rodește în el sămânța și lucrarea și zidirea veșniciei și o lasă să sece pic cu pic și să piară această sămânță?

Iată, fiilor, Mă trudesc prin voi pe pământ să-l chem și să-l cuprind pe om în lucrarea poveților sfinte pentru viața lui cea veșnică și pentru ca să-l pot trece de la moarte la viață prin lucrarea lui cu Mine, căci până nu-și lucrează aici viață netrecătoare, o, cum poate omul să aibă în veșnicie această bogăție?

Am stat cu suitele puterilor cerești deasupra la serbarea din Grădina de Rai de la Maluri și printre toți cei sosiți la serbarea crucii, iar voi sunteți puținei și nu ajungeți pentru alinarea dorului celor ce vin cu pieptul plin de dor după Mine aici, la izvor, și aș vrea, fiilor, să am cum să fac mângâiere multă celor lipsiți de ea și de puterea cea pentru dragostea Mea în ei, și sunt plin de dor să pot să-i ajut și să-i insuflu de la Mine, și de aceea Mă aplec vouă ca să pot prin voi pentru cei ce vor tot veni să ia și să învețe zidirea veșniciei lor cu Dumnezeu, începând cu zilele lor de pe pământ, ca să nu treacă ele goale de rod strâns în veșnicie, și care să le iasă în întâmpinare cu bogăția lor, dar iată câtă lucrare se cere să vrea și să-și zidească fiecare să aibă pe veci apoi!

Vine veșnicia, fiilor, și trebuie zidită dacă vine, iar ea își cere rodul ei întru întâmpinarea ei. Sunt atâtea cuvinte ieșite din gura Mea și scrise pe pământ vreme de șapte mii de ani, o, și nici într-o vreme nu s-a scris așa de mult de la Dumnezeu pe pământ, și stau sfinții cerului și toți proorocii văzând ei muntele de cuvânt din cer venit și scris aici în cartea Mea cu poporul cuvântului Meu din vremea aceasta, și iată izvorul care curge din tronul lui Dumnezeu, din gura lui Dumnezeu, și care va adăpa pământul în lung și în lat, și încă lumea doarme și nu aude pașii Mei ca să tresară și să deschidă oaspeților cerului pe pământ.

Fiilor străjeri în cetate pentru poporul cuvântului Meu, o, fiilor, să vă primească din partea Mea cei alipiți de cuvântul Meu cel veșnic, iar voi să ascultați de Dumnezeu și să lucrați ceea ce vă dau pentru veșnicia celor apropiați Nouă în vremea Mea cu voi, că iată, nu mereu puteți lucra, dar măcar când vin și numesc și vă dau să puneți pe masă voi să ascultați, chiar dacă nu sunteți primiți cu deschidere, o, că avem de povățuit mereu pentru viața lor cea veșnică pe cei apropiați izvorului Meu de la voi, iar cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește, dar și altfel este, căci cine nu vă primește nu-Mi face Mie primirea, nu vouă, o, nu vouă, fiilor.

Hai să lucrăm și hai să zidim veșnicia și să învețe toți să zidească la ea, nu numai la cele de pe pământ care sunt lucrate pentru trupuri, căci omul are o datorie sfântă și nu știe cât răspuns va trebui să dea pentru ea când va fi întrebat cât și-a zidit la lucrarea veșniciei lui, și de aceea, iată, să punem pe masă această datorie și lucrarea ei și felul ei de lucru, dar fără dor de veșnicie nu va putea nimeni să aibă grijă de această zidire, cu care omul rămâne sau pierde dacă nu a lucrat, dar voi să nu uitați datoria pe care o aveți dacă ați avut parte să-L cunoașteți pe Domnul și să intrați pe cale cu El, ci, din contra, tot poporul cuvântului Meu să se supună prin duhul ascultării de Dumnezeu și să propășească pentru lucrarea veșniciei și să crească deșteptăciunea și priceperea celor ce vor avea numai bucurii apoi, numai mângâiere pentru veșnicia lor, o, fiilor pe care cu nădejde Mă sprijin acum în vremea venirii Mele cuvânt pe pământ.

Iar până iarăși voi grăi cu voi, pace vouă, fiilor! Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Eu, și numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și mergem peste pământ sub acest nume nou și binecuvântare proaspătă las scrisă în carte pentru mersul Meu cu voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

21 septembrie/4 octombrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a optsprezecea după Rusalii

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu! Eu sunt, fiilor. Cunoașteți-Mă după cuvânt, după graiul limbii dintre Mine și voi, că mulți au fost și sunt dintre cei care se arată între oameni grăind ca trimiși ai cerului, dar limba și portul, grăirea și smerenia inimii și a graiului nu le au pe acestea în mersul lor printre oameni, iar cei ce se aseamănă trag unii la alții, trag unii spre alții și se adună să creadă ceea ce se ivește pe ici pe colo ca de la Dumnezeu pentru oameni, și-și strâng aceștia slavă și cinste și bani. O, dar Dumnezeu este plin de smerenie și fuge de slava de la oameni și nu este urmat de mulți, căci omul iubește pe cele de pe pământ și se iubește pe sine și nu poate ca Dumnezeu, nu poate cu voia lui Dumnezeu peste pașii vieții lui, și iată, alunecă mulțime de oameni mari și mici spre gura profeților mincinoși și vestiți prin Scripturi că vor fi mulți și peste tot și mereu, o, și de aceea vă învăț pe voi și pe cei ce Mă iau de la voi cuvânt de povață și de păstorire a vieții lor și vă spun cu umilință de duh și de cuvânt: Cunoașteți-Mă după graiul limbii, fiilor!

Nu în zadar a ales Dumnezeu această limbă curată după grai și după cuvânt, fiilor, dar iată-l și pe român stâlcindu-și limba lui frumoasă și luând în ea cu împrumutatul de la cei străini de Dumnezeu, de limba lui Dumnezeu, căci duhul trufiei nu iartă nici pe bogați nici pe săraci, nici pe cei mari nici pe cei mici între oameni, iar Eu, Domnul, nu mai găsesc loc prielnic ca să-Mi așez între oameni cuvântul Meu grăit smerit, limba Mea cea dulce și neamestecată, de vreme ce omul n-a rămas întru smerenia Mea și stă prea departe de viețuirea cerută lui de Dumnezeu, și cu care să-Mi stea înainte și să Mă bucure și să ia de la Mine și să Mă asculte arătându-Mi aceasta, iar Eu sunt necăjit de tot, măi fiilor, și dau cu voi și de la voi să Mă mai alin și să Mă mângâi de multa Mea durere de la toți oamenii de pe pământ, pe care-i prinde sub ea moartea cea fără de veste și-i aduce goi de tot și de toate înaintea Mea spre bucuria diavolului, acest păcălici, care înșeală mase de oameni, limbi și popoare până ce le curmă pașii vieții ca să nu mai găsească ei cărarea înapoi spre Dumnezeu și să-Mi bată la ușă ca să-i aud și să le deschid și ca să-i iert și să-i trag spre Tatăl, precum este scris în Scripturi să lucrez și să-l biruiesc pe diavolul, pe făcătorul minciunii de peste oameni, pe cel ce abate de la cărarea Mea pe om.

Fiilor, fiilor, scrieți-vă tot mai mult în cartea vieții, scrieți-vă ca să fiți găsiți în ea când toate se vor cântări. N-ar fi să aveți o mai mare grijă ca și grija aceasta, căci cine lucrează așa, nu mai lucrează pentru câștigul diavolului, și prin ascultarea de povața Mea își scrie cu Mine pașii lui.

Iată ce mare pagubă are cel care nu ascultă de povața Mea, căci cel neascultător zi după zi este scris cu neascultarea lui de Dumnezeu și are diavolul putere peste el, are după dreptate, căci câștigul este măsurat după cel ce câștigă mai mult. De aceea vai celui care dă să meargă cu Mine pe cale, și nu ascultă întru totul de povața Mea și se scrie și la diavolul cu multe ale lui! Unul ca acela cade pic cu pic până ce diavolul își ia partea, și așa își pierde omul partea lui cu Mine.

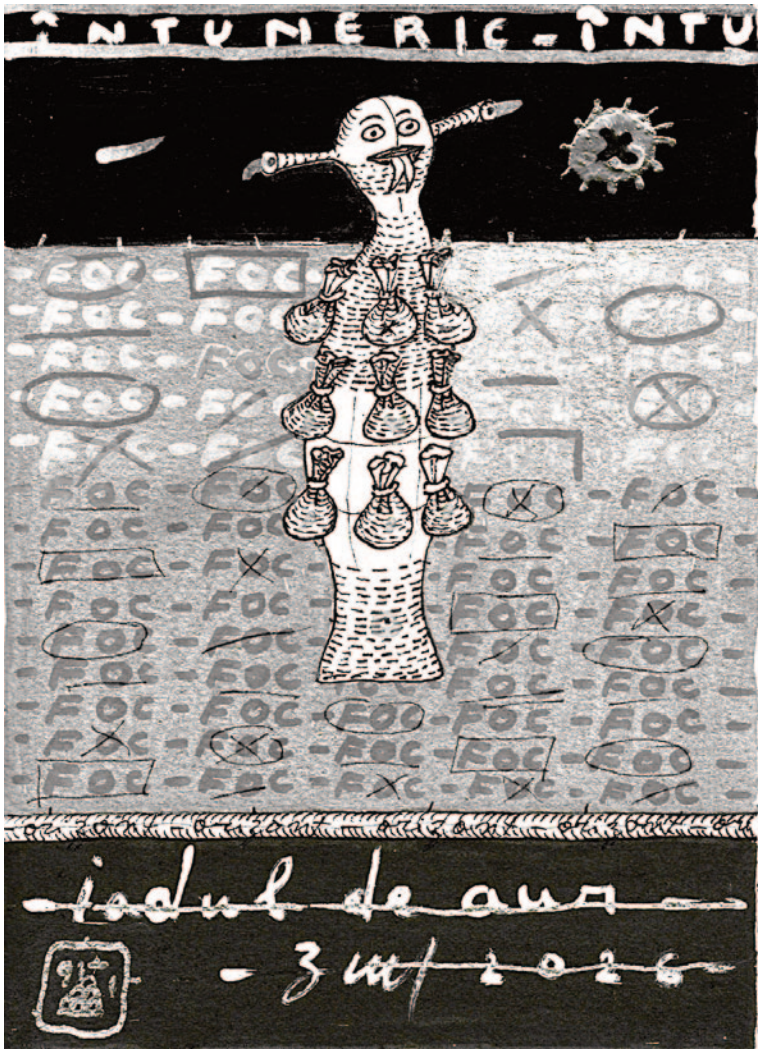
O, iată, fiilor, de ce vin mereu și dau mereu de știre voia Mea cu voi, fii ai poporului cuvântului Meu, că unii sunteți mai aproape, iar alții mai departe cu pașii de izvorul Meu de cuvânt, iar diavolul vă merge pe urmă și vă atrage spre neascultare, spre neîmplinirea poveților Mele și-Mi faceți pagubă, și-Mi faceți rană, fiilor, și dau acum povață scumpă celor ce au avut prilejul să Mă întâlnească și să Mă cunoască în acest cuvânt de facere nouă a omului și le spun lor:

Fiilor, fiilor, ați fost hărăziți să căpătați acest mare dar ceresc și ați avut și aveți cuvântul Meu cu care păstoresc în vremea aceasta a Mea un popor care Mă ascultă ca să lucrez cu el planul pe care Tatăl Mi l-a dat să-l așez pe vatra neamului român. Rugați-vă, așadar, cu rugă de mulțumire spre Tatăl, Care M-a trimis la voi să-Mi descopăr venirea Mea cuvânt peste pământ și țineți-Mi urma, fiilor, că nimeni nu va fi să aibă parte ca fii ai lui Dumnezeu ca și cei care Mă primesc acum cu venirea Mea, și iarăși,

nimeni nu va fi să aibă mai mult de pierdut ca și cei care M-au aflat prin acest cuvânt și n-au ascultat de glasul Meu pentru voia Tatălui Meu peste viața lor, pentru mersul lor curat și sfânt pe urma Mea.

E zi de duminică și lucrez lucrarea păstoririi peste cei care Mă primesc de Păstor al lor. Cunoașteți-Mă după cuvânt, fiilor, după graiul cel curat al limbii dintre Mine și voi, cuvânt neamestecat cu cele care stâlcesc această limbă dulce, limba românului, pe care Eu, Domnul, am grăit-o la facerea lumii și iarăși o grăiesc acum și stau deasupra acoperit sub nor și așa grăiesc.

O, s-a trufit românul și a luat împrumut pe limbă de la limbile de pe pământ și și-a stâlcit darul limbii, și așa grăiesc cei mulți care se dau trimiși ai lui Dumnezeu printre oameni și-și fac ucenici dintre cei ce nu Mă împlinesc în ei pentru viața lor cu Dumnezeu. Acești prooroci mincinoși sunt semnele sfârșitului lor și al celor ce îi urmează pe ei, și care umblă după duhul cărnii și se dau drept credincioși lui Dumnezeu, dar nu, nu este cu Mine cel ce seamănă la grai și la port și la purtare cu fiii lumii, sau cel ce nu umblă după poveștele din Scripturi pentru cei ce urmează pe Domnul cu fapta credinței, iar de cei ce cred e plin pământul în lung și în lat, dar de cei ce împlinesc pe Dumnezeu în ei e gol peste tot și tot timpul, și vai de cei ce-și zidesc mângâieri și puteri crezând în Dumnezeu fără să împlinească ei poruncile vieții, voia Mea peste viața lor!

O, e plin pământul de oameni amețiți, și care se mângâie cu gândul la Dumnezeu ca să le facă lor după plăcerile lor, dar mai ales e plin pământul de înșelători care-și fac ucenici și-și fac apoi avuții din propovăduire peste oameni ca trimiși ai cerului pe pământ. De aceea, fiilor, voi, cei din cetatea cuvântului Meu, rămâneți mereu sub harul Meu și lucrați descoperirea Mea între voi, că vine harul și vă descoperă, o, fiilor. Cunoașteți-Mă prin har, căci harul vă învață să-L cunoașteți pe Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Unul Dumnezeu, Dumnezeul vostru, al celor smeriți și blânzi ca și Mine, Fiul Tatălui, Unul născut din Tatăl, singurul Său Fiu, Care vine la voi cuvânt de slavă a lui Dumnezeu, și este cu voi spre slava Sa, o, fiilor.

Iată, trebuie naștere nouă, naștere din Dumnezeu ca să fiți ca Dumnezeu, ca să fie al

lui Dumnezeu cel ce se naște. Tatăl în Mine, iar Eu în Tatăl. Eu în voi, și voi în Mine, așa trebuie să-L înțelegeți pe Dumnezeu și așa să-L purtați, și totul după chipul și asemănarea Sa să fie cu voi, și de la voi spre El, așa, fiilor, până ce toate se vor descoperi desăvârșit. Dar până atunci rămâneți întru cuvântul Meu de peste voi. El este iubirea Mea venită cu Mine la voi, căci Eu vă sunt Păstor venit din cer, și cerul este cu voi dacă Eu sunt cu voi și în voi, și voi în Mine, și ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la voi, iar numele Meu de peste voi e nume mare, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

28 septembrie/11 octombrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Coboară cerul pe pământ. Coboară Domnul cuvântând și Se poartă cu norii deasupra pământului român și păstorește și face lumină și lucrează în lumină facere nouă, cer nou și pământ nou și om nou după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și toate se fac noi și se împlinește Scriptura nașterii din nou a lumii, că vine Domnul cuvânt pe pământ, de șaptezeci de ani vine Domnul la români.

Vin la tine, țara Mea cea de azi, vin și Mă port cu norii deasupra ta și-Mi las cuvântul peste tine, și e așa frumoasă povestea Mea cu tine, povestea cuvântului Meu pe vatra ta, țara Mea cea de azi! O, pace ție! Sunt întâmpinat de străjerii care-Mi deschid ca să intru cuvânt în carte și să pun masă de nuntă, masa nunții Mirelui ceresc, a Fiului lui Dumnezeu Tatăl, o, și am popor mireasă pe meleagul tău.

Nu sunt văzut, că nu se poate să Mă las cu pasul văzut, căci pe pământ sunt hristoșii minciunii și sunt mulți de tot și peste tot și fac zarvă mare și tot mereu și sunt lacomi după slavă și după rod bogat de suflete smulse de pe cale și supuse minciunii cu nume de Dumnezeu, o, dar Eu lucrez tainic, și sunt blând și smerit, și nu pot cu lumea așa cum pot hristoșii minciunii, căci lumea iubește păcatul, și nu poate cu Dumnezeu și nu ascultă de Dumnezeu și nu-L cunoaște pe Dumnezeu, și de aceea așa de ușor se pierde omul când îi iese în cale de ici de colo mulțimea de hristoși mincinoși și înșelători în tot felul, iar cei ce nu știu și nu stau cu ochii pe filele sfintei Scripturi sunt trași fără de veste și ajung de ocară, o, și iată câte curse și în câte feluri îi pândesc pe cei necredincioși și străini de învățătura cea sfântă, iar Eu lucrez tainic odată cu apostolii minciunii și-Mi fac cale cu cuvântul și va fi găsit cu bogăție acest cuvânt, iar puterea lui va lucra și va avea izbândă, căci Eu nu caut slavă de la oameni, și tainic îi păstoresc, și cu răbdare dumnezeiască îi aștept să-și vină în fire și să-Mi vină la piept și să ia de la Dumnezeu înțelepciunea mântuirii și învierea din păcat, căci păcatul este vrăjmașul care-l văduvește pe om de salvare și de ocrotire și de mântuire în fața atâtor rele care umblă să prindă sub ele pe cât mai mulți, spre marea Mea durere, a Mea și a Tatălui, și iată, și durerea mamei Mele Fecioara, și o am în suita Mea cu serbare pentru ea în ziua aceasta de pomenire a ei în calendarul creștinesc, și hai, mama Mea, hai să Ne așezăm și să întindem masă de cuvânt de hrană în ziua ta de serbare și să întărim pe România și să-i pregătim izbândă prin încercările de peste ea, o, că e sub cumpănă grea țara Mea de venire, mama Mea.

— *Da, Fiul meu Iisus, Ne doare, Ne tot doare, zi și noapte Ne doare, dar veghea cea pentru acest neam este veghea Noastră cea mare, și mai ales în zilele acestea când toate dau să se clatine în țară, și nu se ivesc binefăcători ca să sprijine statul ei pe picioare.*

Durerea mea de mamă a Ta pentru ea Tu o știi, că am împărțită veghea cea peste țara alegerii Tale și stau cu suitele cerești deasupra ei și în părți și veghem zi și noapte, o, și numai răufăcători sunt pe vatra ei pentru ea, și numai pentru ei caută, și de aceea trebuie să asprim acum lucrul cel pentru veghe, ca nu cumva să rămână în bătaia întâmplărilor țara Noastră cea de azi și să n-aibă de pe pământ sprijin, și

iată, vom scoate deasupra vina celor care au îngenunchеat-o vreme lungă și și-au dăruit-o unii altora pe furiș, și iată, caută s-o țină pe mai departe sub mâna lor pe România, o, dar suntem Noi, suntem cu cerul deasupra pământului român și lucrăm tainic și ca în cer, ca să-i putem ocroti pe cei buni pentru ea și să-i rușinăm pe cei cu gura plină de laude mincinoase și care surpă mereu soarta și mersul țării, dar trebuie dați la lumină ca să vadă norodul de unde vine răul care apasă, și să se trezească apoi la veghe românul, că Noi o avem de iubire a Noastră pe România, și nu se știe taina aceasta decât între Noi și între cei ce iubesc ca și Noi acest pământ și neam, și de aceea binecuvintează acum, Fiule al meu, ieșirea de sub apăsare a neamului român și trezirea acestui popor ca să vadă ce este de văzut și să înțeleagă ce este de înțeles și să vadă calea și pe cei binefăcători pentru neam.

Întețim spre Tatăl cerere de izbândă bună și sfântă pentru România și cerem poporului cuvântului Tău de pe acest meleag să rămână lângă Noi la rugăciune către Tatăl, iar Tatăl să ia aminte și să aducă la lumină adevărul lucrurilor și la izbândă apoi acest pământ și neam.

O, neam român, nu știi și nu înțelegi vremea aceasta grea de peste tine, dar vede Dumnezeu pe potrivnicii tăi cum se zbat să te țină îngenunchеat. Deschide-ți urechea duhului și ia din cer știință ca să ai, și-ți va da Dumnezeu ca să știi cum să simți și cum să lucrezi pentru pașii tăi de azi și de mâine, căci tu ești în strâmtorare mare, și nu simți încă această durere dacă nu cauți să știi, dar Iisus Hristos, Fiul meu, îți va ajuta să știi și să poți pentru mâine, căci tu ești neamul cel ales de Tatăl pentru Fiul meu, Care vine la tine Cuvânt și povață și păstorire, o, și trebuie să vrei ca Dumnezeu. Amin.

Binecuvintează, Doamne, glasul meu lângă al Tău în ziua mea de serbare, iar eu îmi întăresc veghea și mila și iubirea mea pentru acest pământ și neam, și totul va fi spre mângâierea Ta, spre alinul durerii Noastre pentru neamul român, care Ne este popor la sfârșit de timp.

— O, mama Mea, din zori și până-n zori avem veghea trează aici, mamă. E mare încordarea la locul de cârmuire al neamului român, dar stăm cu cerul deasupra, aici, și cerem de la Tatăl puteri proaspete cu care să biruim împotrivirea și pe cei ce se împotrivesc binelui cel de la Dumnezeu al acestui pământ și neam.

Amin, amin zic celor atât de prefăcuți și care încă se căznesc prin duhul minciunii de pe limba lor și se zbat să fie crezuți oameni ai binelui pentru țară, când ei s-au îngrășat sugând și nemaisăturându-se. Amin, amin zic vouă, ieșiți și arătați-vă, și veți fi arătați cu tot răul făcut pe sub masă ca să nu fiți văzuți! Orice faptă își are plata ei și veți avea plată după faptă. Amin.

Iar voi, cei care binevoiți cu inima din voi de partea acestui neam în toată vremea, fiți biruitori prin iubire, prin iertare, prin răbdare, prin

credință, prin Dumnezeu, căci Dumnezeu îl are de neam al Său pe poporul român, și tainic păstrează pentru el biruința peste dușmanii dinăuntru și din afară și va fi biruitor ca în toate vremurile, și tot așa va fi și acum și tot mereu de acum, căci de acum încolo Eu sunt. Amin.

Te vreau, popor român, de partea Mea, de partea lui Dumnezeu. Așa să te voiești și tu, căci Domnul ți-a păstrat ție biruință mare înaintea tuturor neamurilor de pe pământ, și iată, ai întâietate, ești poporul cuvântului lui Dumnezeu, ești pământul pe care venirea Mea și-a găsit popas și masă de nuntă și mireasă și nuntași, și pace ție, pământ și neam român! Ești ocrotit și păstorit de Fiul lui Dumnezeu și ești aparte binecuvântat între popoare. Pace ție!

Pace, popor român, și tainic așez pe fruntea ta pecetea Mea, numele Meu cel de la sfârșit de timp, cel de la venirea Mea, căci este scris că oști din cer Mă urmează și că port nume scris, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu,* iar tu te vei numi cetatea Domnului, și toate noroadele și limbile vor mărturisi acest adevăr, și unii altora aceștia își vor mărturisi și vor spune: Acolo este Domnul! Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

Mă trimite Tatăl ceresc să grăiesc peste cei de pe pământ și Mă port cu norii deasupra pământului român și am cetate de scaun pe acest meleag și păstoresc cu glas duios din mijlocul oștirilor cerești, cu care Mă port ca să vin cuvânt pe pământ, și pace vouă, celor ce-Mi străjuiți în cetate venirea Mea, cuvântul Meu, care vine la voi, fiilor! Așadar, așezați-Mi cuvântul în carte, căci sunt din partea Tatălui Păstor vouă, iar voi Mă împărțiți și Mă vestiți și-Mi așezați în calea oamenilor cuvântul.

Caut să vindec omul de păcat așa cum doctorul scoate răul din trupul celui bolnav și îl dă deoparte ca să-l facă sănătos pe om. Tot așa și Eu dau să scot păcatul din om și să-l fac curat și sănătos, ca să pot Eu sta cu el și în el, căci omul nu este cel de deasupra, nu este cel care se vede, o, nu, ci este cel dinăuntrul lui, dar înaintea Mea el este așa cum este el, nu cum ar vrea el să pară, nu cum ar da el să fie.

O, fiilor, este dăunătoare lucrarea celor răi pentru ei înșiși și pentru cei din jurul lor, și spun aceasta că sunt dăunători ai neamului român cei care dau acum să pună cu totul mâna pe cârmuirea țării, și care stau ascunși în ei cu răul din ei, căci pe deasupra sunt vicleni și dau să pară cei buni, dar ei sunt slujitorii minciunii în fel și chip, sămânță rea de oameni, pungași vicleni, care bagă mâna în buzunarul țării și se prefac că sunt cinstiți, și de vicleni ce sunt nu se pot ascunde cu răul din ei, dar pas cu pas vor cădea în laț, în propriile lor șărlătănii, chiar când dau să creadă că au totul de partea lor.

Fiilor, fiilor, e durere mare în țară pentru cei buni cu inima și cu fapta și cu dragostea de neam. Eu însă Mă port pe urma celor răi, ale căror cugete ies la iveală, căci gândesc și grăiesc vorbă vicleană, și până la cer ridică glasul și caută peste tot, iar poporul necunoscător se ia după ei și crede că le aduce zile bune, precum este scris, dar ei țin calea vicleniei și vor fi doborâți prin viclenia lor ori de câte ori se vor înălța ei, și aceasta din pricina nelegiuirilor lor, căci așa este scris.

Eu însă rămân de partea celor buni cu inima din ei și rămân la veghe cu tot cerul alături de cei ce veghează, iar pentru țara română sunt gata să vină vreme dulce și zile de bucurie, căci Eu lucrez tainic ca și la început, și când dintr-o dată au apărut apoi cerul și pământul și omul și toate celelalte apoi, dar lucrate mai întâi în taină, și numai apoi arătate la vedere.

O, fiilor, dacă omul caută mereu ceea ce este nou, și le depărtează pe cele învechite din gospodăria lui și face altele noi și se odihnește în mijlocul lor bucurându-se, Eu, Domnul, cum să nu lucrez, cum să nu fac înnoirea a toate câte s-au stricat? O, nu mai am unde locui, și Mă lupt să fac cer nou și pământ nou, căci sunt făgăduite, iar cele vechi trec cu trosnet, precum este scris, dar bietul om dă să lucreze tot el, numai că toate cele lucrate de el nu sunt veșnice, nu

sunt și în veșnicie, și de aceea este scris că trebuie să lucreze Domnul dacă omul a tot stricat, și iată, oamenii știu numai să strice și să stea împotriva lucrărilor lui Dumnezeu, dar Eu trebuie să lucrez înnoirea, căci așa este scris, o, fiilor.

N-au oamenii bunătate, n-au iertare lucrătoare, n-au putere să repare ceea ce se strică, și vă învăț pe voi ca să ia de pe masă de la voi învățătura Mea cei ce iubesc să învețe, că vă învăț, fiilor, să aveți grijă să nu răniți, să nu faceți rană pentru rană, să nu faceți așa ceva, fiilor. Doctorul când te rănește ca să-ți scoată și să-ți curețe pe dinăuntru rana cea nevăzută pe dinafară, el îți amorțește partea bolnavă ca să nu simți durere, ca să nu simți rana prin care el te vindecă înăuntru, și numai apoi umblă să te curețe de durerea ta și să te vindece de ea.

Iată, trebuie bunătate multă, dar pentru aceasta trebuie multă vindecare și multă aplecare. O, dacă ar fi fost aplecare din partea celor care și-au strâns vină mare, clătinând ei de pe scaunele de cârmuire pe cei buni și iubitori de țară și de neam, o, dacă ar fi fost aplecare ar fi fost și iertare, dar a fost numai obrăznicie, numai dispreț, numai amenințare pe mai departe, și s-au despărțit cei răi de cei buni, și apoi s-au despărțit cei buni de cei răi, căci așa s-au petrecut lucrurile din zilele acestea sus la cârma țării, și nu s-a mai reparat stricăciunea, dar Eu, Domnul, stau de veghe, stau la cârmă și dobor răul care se crede biruitor acum, și pic cu pic vine și va veni soarele iubirii peste țară, pic cu pic vine, numai tu, popor al cuvântului Meu, numai tu să stai cu Mine înaintea Tatălui și să cerem Lui soare nou peste acest neam și să avem răbdare să vină, să se coacă rodul și să vină, de vreme ce răul încă dă să bântuie pe față și pe ascuns împotriva dreptății lucrurilor.

Eu, Domnul, stau mereu pe masă la voi cu slava cuvântului Meu, fiilor, și cu el stau de veghe, și cu el aduc sfat și lucru cu sfat, și am nevoie să-Mi stați alături la durere și să purtați și voi din ea, că iată, Îmi port cu voi crucea Mea cea de azi, fiilor.

Caut să vindec omul de păcat ca să-l pot avea al Meu pe om și ca să pot să stau Eu în el, căci Eu sunt fără de păcat. Să se dea Mie omul, ca să nu mai fie doborât de păcat, de moartea cea de la păcat. Mintea cea sfântă a omului și inima lui pentru Mine, aceasta este casa Mea, tronul Meu dintre pământ și cer, și așa popor va fi să duc la Tatăl Meu în ziua slavei Mele. Acesta Îmi este dorul și sunt plin de dor, și binecuvintez cu iubire între el și Mine pe poporul cuvântului Meu, pe cel care prin sfințenie va fi poporul Meu în ziua slavei Mele, iar ea se apropie și vine și ea și vin și Eu și venim, și această lucrare de cuvânt este venirea Mea de la sfârșit de timp.

Și acum las pana jos și las semnul Meu pe cartea cea de azi, las semnul venirii Mele, iar acest semn se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele Meu cel de la sfârșit de timp, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

5/18 octombrie 2026

